Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	52C/437/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1215225652
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Alena Roštárová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2017:1215225652.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou v sporovej veci žalobcov: 1. Z. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, L., 2. J. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX, Y. F., obaja zastúpení spoločnosťou Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o., Hlavná 31, Trnava, proti žalovanej: Univerzitná nemocnica Bratislava, Pažítková 4, Bratislava, IČO: 31 813 861, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á ospravedlniť sa žalobcom v 1. a 2. rade v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, a to tak, že na adresu žalobcov v 1. a 2. rade: E. XX, L. zašle doporučený list podpísaný štatutárnym zástupcom žalovanej nasledujúceho znenia: „Vážená rodina X., pracovníci Univerzitnej nemocnice Bratislava svojím nekonaním zasiahli do Vášho práva na pochovanie dieťaťa, za čo sa Vám touto cestou hlboko ospravedlňujeme“.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť nemajetkovú ujmu žalobkyni v 1. rade vo výške 10.000 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobkyňa v 1. rade má voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania vo výške 100%.

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť nemajetkovú ujmu žalobcovi v 2. rade vo výške 5.000 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca v 2. rade má voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 16.11.2015 domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť ospravedlniť sa žalobcom do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia za neoprávnený zásah do ich práva na súkromie, a to spôsobom, že na adresu žalobcov zašle doporučene list podpísaný štatutárnym zástupcom žalovanej, a to v znení uvedenom v žalobnom petite. Zároveň sa domáhali aj zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- eur žalobkyni v 1. rade, 10.000,- eur žalobcovi v 2. rade. Taktiež sa domáhali toho, aby im súd priznal právo zverejniť všetky výroky právoplatného rozhodnutia súdu v tlači s bratislavskou pôsobnosťou na náklady žalovanej v rozsahu maximálne 800,- eur v časti inzercia v rámčeku, a aby súd žalovanej uložil povinnosť toto právo strpieť a zaplatiť žalobcom preddavok 800,- eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnili tým, že dňa XX.XX.XXXX bola žalobkyňa v 1. rade prijatá na D.-pôrodnícku kliniku Z. na indukciu potratu. Nakoľko žalobcovia mali informáciu o úmrtí ich dieťaťa už v čase pred vykonaním tohto zákroku, mali záujem svoje dieťa riadne pochovať. O tejto skutočnosti upovedomili zdravotnícky personál žalovanej, pričom lekári im potvrdili, že zabezpečenie tela ich dieťaťa na účel pochovania nie je problém. Žalobcovia svoju požiadavku opakovane vyjadrili aj bezprostredne po pôrode. Personál žalovanej však nevykonal žiadne administratívne úkony za účelom zabezpečenia tela ich dieťaťa. Deň po pôrode žalobcovia zisťovali, akým spôsobom im budú pozostatky dieťaťa vydané. Personál žalovanej zistil, že neboli zabezpečené žiadne úkony potrebné pre zabezpečenie odovzdania pozostatkov dieťaťa žalobcom a pozostatky ich dieťaťa sú v spaľovni a nie je možné im pozostatky vydať. Žalobcovia podali voči nekonaniu personálu žalovanej sťažnosť. Žalovaná vo svojej odpovedi priznal svoje pochybenie ohľadom nezabezpečenia potrebných úkonov na vydanie pozostatkov dieťaťa. Na základe uvedeného žalobcovia vyzvali žalovanú na poskytnutie primeraného zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia a náhrady utrpenej nemajetkovej ujmy z dôvodu zásahu do ich súkromia. Pre žalobcov bolo narodenie ich dieťaťa nečakanou stratou, s ktorou sa v dôsledku odňatia možnosti pochovať ho, vyrovnávajú mimoriadne ťažko, taktiež s ohľadom na to, že telo ich mŕtveho dieťaťa skončilo v spaľovni spolu s biologickým odpadom. Nesprávnym postupom personálu žalovanej boli žalobcovia ukrátení o moment rozlúčky s ich vytúženým dieťaťom, ktorý je nevyhnutný v procese vnútorného uzdravenia z tejto bolestnej skúsenosti. Žalobkyňa v 1. rade v dôsledku tejto skutočnosti trpí ťažkou psychickou traumou, ktorá si vyžaduje ambulantné liečenie v starostlivosti psychológa a psychiatra, pričom obaja žalobcovia prežívajú pocity úzkosti, smútku a skľúčenosti. Uviedli, že postupom žalovanej došlo navždy k ochudobneniu ich životov o možnosť zájsť za svojím dieťaťom na cintorín. Nevykonanie úkonov na zabezpečenie možnosti žalobcov pochovať svoje dieťa žalovanou spôsobilo neoprávnený zásah do práva na rešpektovanie ich súkromia, vrátane práva rozhodnúť o osude pozostatkov ich potomka.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe poukázala na to, že žalobkyňa v 1. rade bola dňa 25.12.2014 prijatá na I. gynekologicko-pôrodnícku kliniku LF UK a N. v X. Sv. M. a H., čo je jedno z pracovísk žalovanej. Personál žalovanej poučil žalobkyňu v 1. rade o nutnej indukcií potratu a nutnosti hospitalizácie. Dňa 29.12.2014 bol vykonaný potrat. Dňa 30.12.2014 bola ukončená hospitalizácia a žalobkyňa v 1. rade bola prepustená z nemocnice. Dňa 05.08.2015 bola žalovanej doručená výzva na mimosúdne vyrovnanie, v ktorej si žalobcovia uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 000,- eur, t.j. o 10 000,- eur menej, než si uplatňujú v žalobe. Žalovaná si vyžiadala dokumentáciu žalobkyne v 1. rade z dôvodu jej sťažnosti od svojho Odboru kontroly, sťažností a v súčinnosti s Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý sťažnosť žalobkyne v 1. rade vybavoval. Zistil, že v spise s dokumentáciou žalobkyne v 1. rade sa nenachádzali všetky vyjadrenia lekárov uvedených žalobkyňou v 1. rade v predmetnej sťažnosti, ani sociálnej sestry, ale len vyjadrenie lekárky H.. H. G. zo dňa 23.03.2015, ktorá prišla do styku so žalobkyňou v 1. rade dňa 30.12.2014, teda deň po potrate. Žalovaná uviedla, že odpoveď na sťažnosť žalobkyne v 1. rade vybavenou vedúcou odboru kontroly žalovanej vychádzala z nedostatočne zistených informácií, z nesprávneho posúdenia celej záležitosti, a teda z nesprávneho skutkového stavu. Uvedené vyplýva z vyjadrení dotknutých lekárov, sociálnej sestry, zdravotnej dokumentácie žalobkyne v 1. rade a zo skutočnosti, že patologické oddelenie, ktoré vykonáva vydávanie telesných pozostatkov, spadá pod iný subjekt,- t.j .Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Bolo vykonané opakované šetrenie sťažnosti žalobkyne v 1. rade, na základe ktorého sa dospelo k odlišným zisteniam. Zo strany odboru kontroly žalovanej bola žalobkyni poslaná Odpoveď na sťažnosť - Oprava zo dňa 22.02.2016. Žalovaná ďalej uviedla, že v zdravotnej dokumentácii žalobkyne v 1. rade sa nenachádza písomná žiadosť o pochovanie plodu. H.. G. zistila, že žalobkyňa v 1. rade nepodala písomnú žiadosť o pochovanie plodu. Preto kontaktovala oddelenie patologickej anatómie a súdneho lekárstva, oddelenie histopatológie a ústav súdneho lekárstva ÚDZS, kde ju informovali, že plod sa tam nenachádza, je už v spaľovni, a preto ho nie je možné vydať .Podľa neskoršieho zistenia bola táto informácia nesprávna. Uvedená skutočnosť bola oznámená žalobkyni v 1. rade a aj sociálnej sestre H.. F., ktorá o tom vykonala zápis vo forme sociálneho konzília dňa 30.12.2014. Žalobkyni v 1. rade bolo odporučené, aby sa po odovzdaní prepúšťacej správy predsa len išla opýtať na stav plodu na oddelenie anatomickej patológie, pričom žalobcovia tak neurobili. Žalovaná má za to, že zavinenie celej situácie spôsobilo pracovisko ÚDZS poskytnutím nesprávnych informácií. Žalovaná nezmarila vydanie pozostatkov plodu, nakoľko ho nemala ani k dispozícií, takže ho nemohla ani vydať. V prípade, že by žalobcovia išli na ÚDZS ešte dňa 30.12.2015, t.j. dňa kedy bola žalobkyňa v 1. rade prepustená z nemocnice, pravdepodobne by im bol plod vydaný, nakoľko z pitevného protokolu, ktorý bol žalobcom vydaný ÚDZS vyplýva, že pitva bola vykonaná dňa 31.12.2015. Žalovaná poskytuje zdravotnú starostlivosť pacientom, t.j. živým bytostiam/plodom a ÚDZS vykonáva

pitvy, výkony prehliadok mŕtvych, laboratórno-vyšetrovacie metódy, čiže má na starosti telá/plody po úmrtí. Žalovaná namietla svoju pasívnu legitimáciu a žiadala konanie zastaviť. K nemajetkovej ujme žalovaná uviedla, že pre zodpovednosť žalovanej za vzniknutú nemajetkovú ujmu musia byť splnené tri základné zodpovednostné predpoklady, a to protiprávne konanie škodcu, vznik nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a nemajetkovou ujmou. Na základe vyššie uvedených skutočností má žalovaná za to, že nezavinila, že plod žalobkyne v 1. rade nebol pochovaný, preto nemôže za to niesť zodpovednosť.

3. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcov, výpoveďami strán sporu, výsluchom svedkov H.. K. R., J.., H.. C. F., H.. B. F., H.. H. G., U. F.V., G.. J.. H. Y., J.., H., H., H.. F. A., O. R. a oboznámil sa s listinami nachádzajúcimi sa v spise, a to s Výzvou žalobcov na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 04.08.2015, Odpoveďou na sťažnosť žalobkyne v 1. rade zo dňa 25.05.2015, Odpoveďou na sťažnosť žalobkyne v 1. rade - OPRAVA zo dňa 22.02.2016, Vyjadrením H.. H. G. zo dňa 23.03.2015 k sťažnosti žalobkyne v 1. rade, Vyjadrením H.. K. R., J.. zo dňa 07.09.2015 k sťažnosti žalobkyne v 1. rade, Vyjadrením H.. C. F., J.. zo dňa 07.09.2015 k sťažnosti žalobkyne, Vyjadrením H.. B. F., zo dňa 07.09.2015 k sťažnosti žalobkyne v 1. rade, Odpoveďou na žiadosť vo veci žalobkyne v 1. rade - nepochovanie dieťaťa zo dňa 29.09.2015, Odpoveďou zo dňa 10.08.2015 na výzvu žalobcov na mimosúdne vyrovnanie, Sťažnosťou žalobkyne v 1. rade zo dňa 09.03.2015, lekárskym potvrdením - psychologickým a psychiatrickým nálezom žalobkyne v 1. rade, lekárskou správou žalobcu v 2. rade - neurologické vyšetrenie, listom Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky označeným ako Pochovanie plodu - novelizácia právnej úpravy - zaslanie stanoviska zo dňa 13.12.2016, ako aj s ďalšími listinami obsiahnutými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Z Výzvy na mimosúdne vyrovnanie zo dňa 04.08.2015 adresovanej žalovanej vyplýva, že žalobcovia na základe vyjadrenia žalovanej k svojej sťažnosti zo dňa 09.03.2015, žiadali žalovanú, aby na adresu žalobcov zaslala list s ospravedlnením, ako aj uhradila žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20 000,- eur.

5. Z odpovede žalovanej zo dňa 25.05.2015 na sťažnosť vyplýva, že v dôsledku nesprávneho postupu zamestnancov UNB došlo k zabráneniu v práve na pochovanie mŕtvo narodeného dieťaťa žalobcov. Posudzujúc okolnosti prípadu dospela žalovaná k názoru, že k pochybeniu došlo na jej strane..

6. Z Odpovede žalovanej na sťažnosť - OPRAVA zo dňa 22.02.2016 vyplýva, že bolo zistené, že pri šetrení sťažnosti žalobkyne v 1. rade neboli žalovanou zohľadnené všetky okolnosti prípadu, čo malo za následok nesprávne konštatovanie záverov šetrenej sťažnosti. Žalovaná konštatovala, že nebolo preukázané podanie žiadosti žalobcov o pochovanie plodu vo forme písomnej tak, ako to vyžaduje ustanovenie zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve a teda nedošlo k administratívnemu pochybeniu zdravotníckeho personálu žalovanej. Z uvedeného dôvodu sťažnosť žalobkyne v 1. rade hodnotila v celom rozsahu ako neopodstatnenú.

7. Z písomného vyjadrenia H.. H. G. zo dňa 23.3.2015 k sťažnosti žalobkyne v 1. rade vyplýva, že do kontaktu so žalobkyňou v 1. rade prišla po prvýkrát na rannej vizite dňa 30.12.2014, kde žalobkyňa v 1. rade vyslovila požiadavku, že chce plod pochovať, a dopytovala sa na postup jeho získania pre pohrebnú službu. V zdravotnej dokumentácii žalobkyne v 1. rade nebola jej písomná žiadosť, preto kontaktovala sociálnu sestru, ktorá jej priniesla tlačivo k žiadosti na pochovanie plodu. Telefonicky dopytovala patologicko - anatomické oddelenie na C. XX Y. L., kde jej oznámili, že plod bol už v spaľovni ,pričom túto informáciu podala žalobkyni v 1. rade a taktiež jej poradila, aby sa na uvedené oddelenie išla osobne informovať o stave plodu, čo neurobila. Po dvoch mesiacoch ju žalobcovia vyhľadali a oznámili jej, že z pitevnej správy ich mŕtveho dieťaťa vyplýva, že pitva bola vykonaná až 31.12.2014 a teda im poskytla nepravdivú informáciu o stave plodu. Má za to, že ak by sa žalobkyňa v 1. rade osobne dopytovala na oddelení patologicko - anatomickom, tak, ako jej radila, neprišlo by k tejto situácii. Osobne nemala dôvod znemožniť žalobkyni v 1. rade pochovať plod.

8. Z písomného vyjadrenia H.. K. R., J.. zo dňa 07.09.2015 k sťažnosti žalobkyne v 1. rade vyplýva, že dňa 25.12.2014 bol ako pohotovostný lekár privolaný H.. C. F., J.. k príjmu žalobkyne v 1. rade ohľadne potvrdenia diagnózy mŕtveho plodu a určenia indukcie potratu. Počas celého jeho kontaktu so žalobkyňou v 1. rade nebola vyslovená požiadavka na pochovanie plodu po jeho potratení. Anamnéza pacientky sa podrobne zaznamenáva, a v prípade, že by táto požiadavka pri prijatí bola vyslovená, nebol

by problém požiadavku zdokumentovať, preto považuje tvrdenie žalobkyne v 1. rade o tom, že požiadala pochovať potratený plod po ukončení tehotenstva v čase príjmu za nepravdivé.

9. Z písomného vyjadrenia H.. C. F. zo dňa 07.09.2015 k sťažnosti žalobkyne v 1. rade vyplýva, že žalobkyňu v 1. rade prvýkrát vyšetrila počas ústavnej pohotovostnej služby dňa 25.12.2014. Pri ultrazvukovom vyšetrení bolo diagnostikované intrauterinné odumretie plodu. Následne bol privolaný pohotovostný lekár služby H.. K. R., J.. k potvrdeniu diagnózy. Pacientka bola poučená o nutnosti hospitalizácie. Počas príjmu a komunikácie s pacientkou, pacientka žiadosť na pochovanie plodu nespomínala. Celá anamnéza a žiadosti pacientok sa podrobne zapisujú do dokumentácie. Keby ju žalobkyňa v 1. rade informovala o žiadosti pochovať plod, nevidela by problém so zápisom danej skutočnosti do zdravotnej dokumentácie. Preto tvrdenie žalobkyne v 1. rade o tom, že počas príjmu žiadala pochovanie plodu po indukcii potratu je nepravdivé, ako to vyplýva aj z dokumentácie.

10. Z písomného vyjadrenia H.. B. F. zo dňa 07.09.2015 k sťažnosti žalobkyne v 1. rade vyplýva, že so žalobkyňou v 1. rade prišla do kontaktu pri službe dňa 29.12.2014. Pohotovostným a atestovaným lekárom bol G.. H.. H. F., M.., ktorý bol privolaný na pôrodnú sálu a bol prítomný počas celého potratu ako atestovaný lekár. Počas potratu prebiehala diskusia medzi žalobcami o tom, že by chceli plod pochovať, avšak jednoznačná požiadavka nebola vyslovená, ako predložená písomná žiadosť o pochovanie potrateného plodu podľa zákona o pohrebníctve č. 131/2010 Z.z.. V rámci diskusie žalobcov informovala o pomerne vysokých nákladoch súvisiacich so zabezpečením pohrebu. Keď sa definitívne rozhodnú o pochovaní plodu, nech sa podrobne informujú na Súdnolekárskom pracovisku ÚDZS a patologickej anatómii, na C. XX Y. L., kde sa však nedostavili.

11. Z písomnej odpovede H.. U. F. zo dňa 29.09.2015 na žiadosť žalobkyne v 1. rade vyplýva, že u žalobkyne v 1. rade bolo dňa 30.12.2014 zadané sociálne konzílium H.. G., kde bolo uvedené, že pacientka žiada pochovať plod, ktorý bol potratený dňa 29.12.2014. V jej prítomnosti uvedená lekárka telefonicky kontaktovala patologicko-anatomické oddelenie, kde jej poskytli informáciu, že potratený plod je spálený. Táto skutočnosť bola oznámená žalobcom. Na základe sociálneho riešenia sa u žalobkyne v 1. rade informovala, či bola z jej strany podaná žiadosť o pochovanie potrateného plodu na gynekologicko - pôrodníckom oddelení, pričom táto uviedla, že daná žiadosť z jej strany nebola podaná.

12. Zo sťažnosti žalobkyne v 1. rade zo dňa 09.03.2015 vyplýva, že dňa 25.12.2014 bola prijatá do nemocnice na oddelenie gynekológie, kde po štyroch dňoch od prijatia prebehol samotný potrat, t.j. dňa 29.12.2014. Dňa 30.12.2014 sa pri prepúšťaní z nemocnice informovala u H.. G. ako si pohrebná služba vypýta pozostatky dieťaťa, ktorá následne privolala sociálnu sestru a informovala žalobcov, že je potrebné spísať žiadosť, avšak v tomto prípade to nie je možné, nakoľko dieťa už bolo v spaľovni. H.. F. sa ospravedlňovala, že nevedela, že má nemocnica žalobcom dať tlačivá na vyplnenie žiadosti. Po dvoch mesiacoch z výsledkov pitvy zistili, že pitva prebehla dňa 31.12.2014, deň na to, čo sa na dieťa informovali a ešte cca 7 dní bolo v chladiacom boxe. H.. G.Á. jej podala zlú informáciu, čím ju uviedla do omylu a pri osobnom konfrontovaní si chybu nepriznala. Na základe uvedeného žiadala o prešetrenie, kto žalobcov teda uviedol do omylu, keďže H.. G. sa odvolávala na oddelenie patológie.

13. Právny zástupca žalobcov v 1. a 2. rade v priebehu konania uviedol, že má za to, že došlo konaním žalovanej k zásahu do rodinného života žalobcov a integrity rodinných vzťahov. Poukázal na to, že bolo porušené právo žalobcov na súkromie, ktorého obsahom je aj stránka rodinného života človeka, ktorú nemožno od neho oddeliť, pričom pochovanie rodinného príslušníka je súčasťou našej kultúry. Postup žalovanej, ktorý znemožnil sériou úkonov pochovanie rodinného príslušníka žalobcov, zasiahol do práv žalobcov. K námietke žalovanej, že nemá pasívnu vecnú legitimáciu uviedol, že vo vzťahu k žalovanej sa domáhajú žalobcovia svojho nároku za nezabezpečenie administratívneho postupu, ktorý mal zabezpečiť a umožniť pochovanie plodu a nie toho, že žalovaná mala tento plod vydať. Pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej preukazuje aj to, že žalovaná je štátna príspevková organizácia a jej zriaďovateľom je Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorý vydal odborné usmernenie č. 05101/4/2006-OZS z 27. 03. 2006 publikované vo vestníku Ministerstva zdravotníctva 01. 02. 2006, ročník 54, v čiastke 24 - 27. V tomto usmernení zriaďovateľ uvádza podrobný postup pracovísk Ministerstva pri zabezpečení nároku na pochovanie plodu, ktoré je uvedené v článku 2 odborného usmernenia. Žalovaná v zmysle tohto usmernenia nepostupovala. Odpoveď na sťažnosť - Oprava zo dňa 22. 02. 2016 považuje za účelový krok žalovanej s cieľom sťažiť žalobcom preukazovanie ich nároku voči žalovanej. Táto oprava bola urobená až potom, čo žalobcovia podali žalobu na súd. Poukázal na

vyjadrenie H.. G., ktorá uviedla, že plod je spálený, čo potvrdila aj sociálna sestra. Po tomto oznámení neboli žalobcovia v psychickom stave, v ktorom by mohli zisťovať na patológii a overovať si správnosť resp. nesprávnosť poskytnutej informácie zo strany H.. G..
Ďalej uviedol, že napriek vedomosti pracovníkov žalovanej o potrebe poskytnúť súčinnosť pri spísaní žiadosti žalobcom, títo súčinnosť neposkytli, čím zmarili ich právo na pochovanie plodu. Povinnosť vyplniť na základe ústnej žiadosti rodiča príslušný formulár, ktorý zabezpečí, aby mohlo dôjsť k pochovaniu potrateného alebo predčasne odňatého ľudského plodu má v zmysle výkladu § 3 ods. 8 zákona č. 131/2010 Z.z. gynekologicko-pôrodnícke pracovisko (jeho pracovníci), a to v spolupráci s rodičom, a to aj po vykonaní pitvy (ak plod už nie je u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti). Iný výklad uvedeného ustanovenia by bezdôvodne zasiahol do ústavou garantovaných práv žalobcov. Je zrejmé, že písomný formulár je potrebný pre administratívne potreby interného vybavenia záležitosti v rámci interných procesov pri nakladaní s ľudskými pozostatkami u poskytovateľa a nie je podmienkou (povinnosťou - obmedzením) pre uplatnenie práva na pochovanie ako súčasti práva na súkromie a rodinný život žalobcov. Ďalej uviedla, že zákon priznáva povinnosť zaznamenávať do zdravotnej dokumentácie pacienta údaje týkajúce sa rozsahu poskytnutia zdravotnej starostlivosti, resp. služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti výlučne poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti. Žalobkyňa v 1. rade ako prijímateľ zdravotnej starostlivosti nemá absolútne žiadne právo ani možnosť do svojej zdravotnej dokumentácie zapisovať akékoľvek údaje (vrátane údajov súvisiacich so žiadosťou o pochovanie plodu svojho dieťaťa).

14. Žalobkyňa v 1. rade v priebehu konania uviedla, že dňa 25. 12. 2014 prišla do nemocnice na C., pretože doma nepočula srdcové ozvy plodu, kde ju prijali H.. R. C. H.. F., ktorí urobili sono plodu a potvrdili úmrtie. H.. R. odišiel a H.. F. spísala prijímaciu správu, pričom jej povedala, že chce dieťatko po odrodení pochovať, načo H.. F. povedala, že sa to dorieši potom. Dňa 29.12. 2014 porodila, kde pri pôrode bola H.. F., C. C. H.. F.. H.. F., ktorej zopakovala, že chce dať dieťa pochovať, uviedla, že to nebude problém. Na druhý deň, povedala H.. G., že žiadali pochovať plod a opýtala sa aký je postup pri zabezpečení pohrebnej služby. H.. G. privolala sociálnu sestru, ktorá doniesla žiadosť, ktorú bolo treba vypísať. Avšak informovali ju o tom, že medzitým volali na patológiu, kde uviedli, že telo tam už nie je a nachádza sa v spaľovni a je zbytočné vypisovať žiadosť. Uvedené už riešila s H.. F., ktorá bola privolaná a ospravedlnila sa jej, že nevedela, že bolo potrebné vypísať žiadosť. Na patológii sa osobne žalobcovia stretli s patológom, ktorý vykonal pitvu ich dieťaťa a zistili, že k nej došlo v termíne kedy boli pracovníkmi žalovanej informovaní, že telo ich dieťaťa je v spaľovni. Patológ im odporučil, že môžu podať sťažnosť na nemocnicu alebo na úrad. Nakoľko žalobkyňa v 1. rade komunikovala s nemocnicou, podala sťažnosť na nemocnicu.

15. Žalobca v 2. rade priebehu konania uviedol, že dňa 25. 12. 2014 bola žalobkyňa v 1.rade (jeho manželka) prijatá na oddelení H.. F. C. H.. R., J.., ktorý tam už potom nebol. S H.. F. sa rozprávali čo sa stalo a už vtedy jej tlmočili žiadosť, že chcú svoje dieťa pochovať. Uviedla im, že to nie je žiadny problém. Po štyroch dňoch, dňa 29.12. 2014 sa uskutočnil pôrod ich dieťaťa, pri ktorom bola celý čas prítomná H.. F., bol tam aj ďalší lekár, ale nebol tam celý čas. Opätovne žalobcovia poznamenali, že chcú dieťa pochovať. Po potrate sa rozprával s H.. F., že chcú ich dieťa pochovať, ktorá spomenula, že budú nejaké zvýšené náklady v tejto súvislosti, pričom poznamenala, že to zariadi. Dňa 30.12.2014 prepustili žalobkyňu v 1. rade z nemocnice. H.. G., ktorej sa žalobcovia pýtali ako si pohrebná služba vyžiada telíčko ich dieťaťa si zavolala sociálnu sestru a oznámila im, že dieťa je už v spaľovni. Následne bola zavolaná H.. F., ktorá sa žalobcom aj pred H.. G. a sociálnou sestrou ospravedlnila, že nevedela, že im má dať žiadosť a podobne. Neskôr vysvitlo, že dňa 29.12.2014, tam ani sociálna sestra nebola, nemal by danú situáciu kto riešiť ani im dať predmetnú žiadosť a papiere. Boli radi, že idú preč z nemocnice, nie že ešte mali ísť na pitevňu. Navyše dostali informáciu, že telíčko je v spaľovni. Zo strany pracovníkov žalovanej túto informáciu nijako neriešili, ani neoverovali, či je telíčko spálené, alebo nie. Po dvoch mesiacoch sa žalobcovia dopátrali od doktora na patológií, že až dňa 30.12.2014 bola vykonaná pitva a následne bolo telo spálené. Po týchto udalostiach sa zhoršil jeho zdravotný stav, hoci nevyhľadal psychiatrickú pomoc.

16. Žalovaná v priebehu konania uviedla, že nemá pasívnu vecnú legitimáciu v spore. Poukázala na sťažnosť žalobkyne v 1. rade zo dňa 09.03.2015, ktorej obsahom je skutočnosť, že bola uvedená do omylu a žiada prešetriť, kto ju uviedol do omylu. Poukázala na ustanovenie § 3 Zákona o pohrebníctve kde žiadateľ o vydanie tela môže písomne požiadať o toto vydanie. Písomná forma je v zmysle uvedeného ustanovenia obligatórna. a písomná žiadosť mala byť smerovaná žalovanej. Žalobkyňa v 1.

rade nebola uvedená do omylu žalovanou. Omyl a poskytnutie nesprávnej informácie spôsobil odlišný subjekt od žalovanej (informácia z patológie), ktorý spadá pod ÚDZS. Uviedla, že keďže žalobcovia (rodičia) písomne nepožiadali o pochovanie plodu, nesplnili si zákonný predpoklad na zabezpečenie pochovania plodu, čo nemôže byť na škodu žalovanej. Žalovaná uviedla, že opakovanú ústnu žiadosť žalobcov nepovažovala za postačujúcu na spustenie informačného procesu vedúceho k zabezpečeniu práva žalobcov pochovať predčasne odňatý alebo potratený ľudský plod.

17. Z výpovede svedka H.. K. R., J.. vyplýva, že nebol informovaný o skutočnosti, že žalobkyňa v 1. rade chce pochovať svoje dieťa, ani o jej žiadosti. V prípade, že je takáto žiadosť zo strany pacienta lekárovi daná, táto skutočnosť sa zapíše do zdravotnej dokumentácie pacienta a vypíše sa formulárové tlačivo, ktoré je k dispozícií na oddelení. Jedna kópia tlačiva ostáva na oddelení, jedna sa vydá žiadateľovi a ďalšie ide s ostatkami na patológiu. Keď sa presúvajú pozostatky mŕtveho plodu na patológiu postupuje sa nasledovne: Vypíše sa tzv. histológia alebo žiadanka o histologické vyšetrenie, ktorú vyplní lekár, podpíše a opečiatkuje, a ak je požiadavka na pochovanie, je dobré ju do tejto histológie uviesť, pričom na to neexistuje žiadny predpis na oddelení. Pri vznesení tejto požiadavky je najlepšie formulár vyplniť hneď, pričom všetky údaje vie pacient vypísať sám. Táto žiadosť musí mať písomnú formu. Podľa jeho názoru plod na pochovanie vydáva patológia, pričom zo strany rodiča je potrebná písomná žiadosť, o čom je pacient poučený.

18. Z výpovede svedkyne H.. C. F.j vyplýva, že dňa 25. 12. 2014 prijímala žalobkyňu v 1. rade, pričom nebola informovaná, žeby žalobkyňa v 1. rade vzniesla požiadavku o pochovanie plodu. Bola iba na ambulancii, pri diagnostikovaní a počas príjmu. Uviedla, že v prípade, že pacient vznesie ústnu žiadosť o pochovanie plodu, na oddelení poučia pacienta o tom, že musí podať písomnú žiadosť, ktorá je verejne dostupná. Na oddelení však dostupná nie je, preto je nutné zavolať sociálnu sestru. Táto ústna požiadavka pacienta o pochovanie plodu sa samozrejme poznamenáva do zdravotnej dokumentácie pacienta. Do zdravotnej dokumentácie môže zapisovať údaje pacienta lekár a sestra.

19. Z výpovede svedkyne H.. B. F. vyplýva, že bola prítomná počas pôrodu plodu žalobcov, ktorí sa nezáväzne rozprávali o možnosti pochovania plodu. Jednoznačnú, definitívnu požiadavku podľa jej názoru nevzniesli. Aj napriek tejto skutočnosti ich poučila o tom, že keď sa rozhodnú, majú to ísť riešiť na patológiu. V prípade, keby ústnu požiadavku na pochovanie plodu vzniesla žalobkyňa v 1. rade na oddelení, poučili by ju o tom, že je potrebné dať písomnú žiadosť a zaznamenala by sa táto skutočnosť v zdravotnej dokumentácií pacientky. Nie je pravdou tvrdenie žalobcov, že dňa 29.12.2014 vzniesli ústnu požiadavku na pochovanie dieťaťa. Nikdy žalobcom neuviedla, ani sa im neospravedlnila za to, že nemala vedomosť o povinnosti dať žalobcom niečo vypísať, podpísať a zavolať sociálnu sestru. Jej rozhovor so žalobcami o možnosti pochovania dieťaťa, považovala za nezáväzný a preto nebol zaznamenaný do zdravotnej dokumentácie. Uviedla, že je pravdou, že bola privolaná na druhý deň k pacientke za účelom ozrejmenia situácie, kedy už bola zrejmá a jednoznačná požiadavka žalobkyne v 1. rade na pochovanie ostatkov plodu. Nepoučila ju o možnosti podania písomnej žiadosti, nakoľko situácia bola už vyhrotená. V prípade, že pacientka vznesie túto požiadavku a nemá vyplnenú písomnú žiadosť, lekár, ktorý buď vedie pôrod, alebo je ošetrujúcim lekárom alebo je prítomný pri vznesení tejto žiadosti pomôže pacientke vyplniť žiadosť. V danom prípade písomná žiadosť nebola súčasťou dokumentácie, pričom keby bola podaná, bola by súčasťou dokumentácie.

20. Z výpovede svedkyne H.. H. G. vyplýva, že žalobkyňa v 1. rade bola jej pacientka. Po vizite jej pacientka predložila požiadavku, že chce plod pochovať. Po rozhodnutí vedúceho oddelenia H.. E. zadala sociálne konzílium, nakoľko je to štandardný postup. Po príchode sociálnej sestry, poučili pacientku o potrebe písomnej žiadosti, pričom uviedla, že spolu s ňou jej ju pomôžu vyplniť. Sociálna sestra ju však poučila, že je potrebné predovšetkým zistiť kde sú pozostatky plodu. Preto sa kontaktovala s patológiou a upovedomila pacientku, že telo nie je možné vydať, na základe čoho ona odmietla vypísať žiadosť o pochovanie plodu. Tieto informácie nezaznamenala do zdravotnej dokumentácie, pretože informovala vedúceho oddelenia a aj preto, že to bolo v sociálnom konzíliu. Ďalej uviedla, že pri odovzdávaní plodu na patológiu, sa spraví žiadosť o histopatologické vyšetrenie. V prípade, že je vypísaná žiadosť o pochovanie plodu, je povinný lekár ju tam pripojiť. Písomná žiadosť sa podáva 4x v zmysle vestníka a pripája sa na patológiu. Nemajú žiadnu povinnosť poučovať pacienta o tom, že jedine oni ako oddelenie môžu túto žiadosť pripojiť k telu, keď ho odosielajú na patológiu. Nikdy nebola prítomná pritom, žeby sa H.. F. ospravedlnila žalobkyni v 1. rade, alebo sa vyjadrila v tom zmysle, že nevedela, že jej má dať nejakú žiadosť. Opakovane volala na patológiu, kde jej bolo povedané, že ak sa plod v

evidencií nenachádza, bol pravdepodobne spálený. Túto informáciu spolu s tým, že sa má ísť informovať na patológiu podala pacientke. O dva mesiace prišli žalobcovia do nemocnice, pričom sa bezprostredne po pôrode neboli informovať na patológii o stave tela ich dieťaťa, nakoľko boli v citovom rozpoložení. Podľa jej názoru, keby šla pacientka na patológiu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, bol by jej vydaný plod 30. 12. 2014.

21. Z výpovede svedkyne U. F. vyplýva, že k žiadosti o sociálne konzílium bolo uvedené, že rodička žiadala sociálne poradenstvo ohľadne pochovania potrateného plodu dňa 29. 12. 2014. Predmetné zadanie lekára je súčasťou sociálneho konzília. Výsledok sociálneho konzília je písomný a zakladá sa do chorobopisu. Zadanie na sociálne konzílium sa nezakladá do zdravotnej dokumentácie. Keď prišla na oddelenie, bola sama s H.. G. a spýtala sa jej kde sa nachádza plod. Doktorka uviedla, že plod nie je možné pochovať, nakoľko bol spálený. Na základe uvedeného prišla k záveru, že nie je potrebne vypisovať písomnú žiadosť o pochovanie a táto žiadosť nebola vypísaná. Keď prišla na izbu, pýtala sa pacientky, či má vypísanú žiadosť. Uviedli, že nevedeli, že majú mať vypísanú písomnú žiadosť. Na základe vyžiadania ju poskytujú pacientom, ale tu už to nebolo potrebné na základe informácie, že telo nie je možné vydať..

22. Z výpovede svedkyne G.. J.. H. Y., J.., H., H., vyplýva, že pokiaľ ide o prvú odpoveď na sťažnosť žalobcov písomnú odpoveď vypracovala p. K., pričom ona ju iba podpisovala z pozície štatutárneho zástupcu. V tom čase žiadne šetrenia nerobila. Pokiaľ ide o písomnú odpoveď na sťažnosť s názvom „oprava," jej text pripravovala sama a aj ju podpísala. Trvá na tom, čo uviedla v tejto odpovedi. Pri prvom šetrení doktorka K. vychádzala len z jedného vyjadrenia lekára, teda neboli zohľadnené všetky vyjadrenia.

23. Z výpovede svedkyne H.. F. A. vyplýva, že pozná žalobcov krátko. Žalobkyňa v 1. rade bola jej spolupacientka, keď boli v nemocnici, jej manžela videla len keď prišiel po ňu. Spolu so žalobkyňou v 1. rade ležali na izbe dňa 30. 12. 2014. Žalobkyňa v 1. rade jej vravela, že si chce dieťatko pochovať. Následne prišla nejaká pani doktorka, ktorej sa žalobkyňa v 1. rade pýtala, kde je bábätko, nakoľko ho chce pochovať. Bola jej bola poskytnutá informácia, že je to biologický materiál a išlo do spaľovne. Na to žalobkyňa v 1. rade uviedla, že aj pri pôrode vravela, že si ho chce pochovať. Na základe uvedeného sa jej doktorka ospravedlňovala, že jej je ľúto, čo sa stalo. Pani doktorka povedala, že na pochovanie plodu je potrebné vyplniť žiadosť. Žalobkyňa v 1. rade uviedla, že nevedela o povinnosti vyplniť nejaké papiere.

24. Z výpovede svedka O. R., otca žalobkyne v 1. rade a svokra žalobcu v 2. rade vyplýva, že bol navštíviť svoju dcéru v nemocnici po jej prijatí, ktorá mu povedala, že už vie, že dieťatko je mŕtve a vyvolajú jej pôrod. Pôrod mali vyvolať až o 4 dní. Bola z toho samozrejme veľmi smutná, pričom ho informovala o tom, že chcú s manželom dieťatko pochovať, a túto skutočnosť oznámili lekárke, ktorá mala službu a je to vybavené. Následne už v nemocnici nebol, a preto mu všetko referoval žalobca v 2. rade. Dozvedel sa o nemožnosti pochovania, nakoľko nemocnica dala telo spopolniť.

25. Zo záverečnej reči právneho zástupcu žalobcov vyplýva, že majú za to, že vykonaným dokazovaním v spore preukázali, že žalovaná svojim postupom porušila ustanovenia zákona o pohrebníctve, ako aj odborné usmernenie o manipulácii MZ SR s telesnými pozostatkami. V konaní preukázali, že žalobcovia opakovane ústne žiadali pracovníkov žalovanú o pochovanie plodu, napriek tomu nebola táto žiadosť riadne zaznamenaná v zdravotnej dokumentácii žalobkyne v 1. rade a zo strany pracovníkov žalovanej nebol zabezpečený žiadny ďalší nevyhnutný administratívny postup za účelom vybavenia tejto žiadosti, pričom považujú ústnu žiadosť, ktorá bola nepochybne vznesená plne postačujúcu na zabezpečenie riadneho postupu smerujúceho k pochovaniu plodu. Z výpovedi svedkov, ako aj z celého postupu žalovanej vyplýva, že jej pracovníci nemali žiadnu vedomosť o tom, ako majú v danom prípade postupovať, preto ich postup bol úplne rozporný. Taktiež poukázal na postup a výpoveď sociálnej sestry, ktorá neposkytla potrebnú súčinnosť pacientke, ale lekárovi. Pacientku nepoučila o tom, že je potrebné podať písomnú žiadosť a možno ju podať na oddelení, nakoľko to ako sama uviedla, nepovažovala za potrebné z dôvodu spálenia plodu. Nejednotný postup pracovníkov žalovanej sa prejavil aj v tom, že až po tomto prípade boli zabezpečené školenia na usmernenie pracovníkov. Má za to, že postupom žalovanej jednoznačne došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov a to práva na rodinný život a súkromie, a v dôsledku neumožnenia pochovania mŕtveho plodu tento zásah podľa jeho názoru je takej intenzity, že okrem ospravedlnenia je adekvátne finančného zadosťučinenia v žalovanej výške, preto žiadal žalobe vyhovieť v plnom rozsahu.

26. Zo záverečnej reči povereného zástupcu žalovanej vyplýva, že žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Z dôvodu, aby mohla byť určená zodpovednosť žalovanej za vzniknutú nemajetkovú ujmu v predmetnom konaní, a teda aj jeho povinnosť nahradiť žalobcom nemajetkovú ujmu v peniazoch, musia byť splnené tri základné zodpovednostné predpoklady, a to protiprávne konanie škodcu, vznik nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a nemajetkovou ujmou. Žalovaná namieta existenciu jej protiprávneho konania, ako aj existenciu príčinnej súvislosti medzi konaním žalovanej a vzniknutou nemajetkovou ujmou žalobcu. Žalovaná tvrdila, že pre vznik zodpovednosti žalovanej neboli naplnené dve podmienky, a to neoprávnenosť zásahu do práva na ochranu osobnosti a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti a nemajetkovou ujmou na osobnosti. Žalovaná neporušila žiadne právne povinnosti. Personál žalovanej nemá povinnosť poúčať alebo edukovať rodičov (žalobcov) o možnosti pochovať potratený plod, pričom je to výlučne v gescií a v zodpovednosti rodičov, ako ich výhradné právo - v tomto prípade žalobcov. Nesplnenie zákonnej povinnosti žalobcov nemôže byť na ťarchu žalovanej. Žalobcovia písomne nepožiadali o pochovanie plodu a personálu jednoznačne nevyslovili do dňa vykonania potratu, t.j. do 29.12.2014 ani ústnu požiadavku, že chcú plod pochovať. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že ústna požiadavka žalobkyne v 1. rade o pochovanie plodu bola vyslovená až dňa 30.12.2014, t.j. deň po potrate, pričom v tom čase sa plod nachádzal na úplne odlišnom právnom subjekte a to na ÚDZS na patologickom oddelení. Žalovaná nezmarila vydanie pozostatkov plodu, nakoľko ho nemala ani k dispozícií, takže ho nemohla ani vydať. Ak by sa žalobcovia išli informovať priamo na ÚDZS, ako im to odporučila H.. G., bolo by im umožnené zo strany ÚDZS vydanie plodu za účelom pochovania, ale žalobcovia sa neboli ani len informovať. Trvala na námietke ohľadne jej pasívnej vecnej legitimácie. Včasná žiadosť o pochovanie plodu (ani písomná, ani ústna) nebola zo strany žalobcov preukázaná. Namieta aj výšku uplatnenej nemajetkovej ujmy, keďže pri výzve na mimosúdne vyriešenie prípadu si najskôr uplatňovali sumu vo výške 20 000,- eur, ktorú s podaním žaloby zvýšili na 30 000,- eur. Podľa názoru žalovanej, nemajetková ujma pre žalobcov vznikla najmä z faktu potratu, teda tým, že prišli o svoje dieťa vo vyššej fáze tehotenstva, a nie tým, že nemajú pochovaný plod.

27. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy .

29. Podľa § 13 ods. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

30. Podľa § 13 ods. 2 Obč. zák., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

31. Podľa § 13 ods. 3 Obč. zák., výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

32. Podľa § 1 zákona č. 131/2010 Z.z. o pohrebníctve (v znení účinnom k 29.12.2014), tento zákon upravuje pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí, práva a povinnosti fyzických osôb, fyzických osôb - podnikateľov a právnických osôb v súvislosti so zaobchádzaním s ľudskými pozostatkami a s ľudskými ostatkami, s prevádzkovaním pohrebnej služby, krematória, pohrebiska, s prevádzkovaním balzamovania a konzervácie ľudských pozostatkov.

33. Podľa § 3 ods. 8 cit. zákona, rodič potrateného alebo predčasne odňatého ľudského plodu môže písomne požiadať poskytovateľa zdravotnej starostlivosti o jeho vydanie na pochovanie.

34. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) cit. zákona, pri zaobchádzaní s ľudskými pozostatkami a s ľudskými ostatkami je zakázané zaobchádzať s ľudskými pozostatkami alebo s ľudskými ostatkami spôsobom, ktorý sa dotýka dôstojnosti mŕtveho, etického cítenia pozostalých alebo verejnosti.

35. Podľa § 5 ods. 2 písm. f) cit. zákona, poskytovateľ zdravotnej starostlivosti je ďalej povinný vydať bezodkladne na požiadanie potratený alebo predčasne odňatý ľudský plod rodičovi, ktorý o jeho vydanie požiada, alebo ním poverenej pohrebnej službe na pochovanie.

36. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, vedenie zdravotnej dokumentácie (účinnom v znení ku dňa 19.12.2014) je získavanie, zhromažďovanie a zaznamenávanie údajov podľa odseku 2.

37. Podľa § 19 ods. 2 cit. zákona , zdravotná dokumentácia obsahuje
a) osobné údaje osoby, ktorej sa poskytuje zdravotná starostlivosť, v rozsahu meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa bydliska a zdravotné údaje potrebné na zistenie anamnézy,
b) údaje o poučení a informovanom súhlase (§ 6),
c) údaje o chorobe osoby, o priebehu a výsledkoch vyšetrení, liečby a ďalších významných okolnostiach súvisiacich so zdravotným stavom osoby a s postupom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti,
d) údaje o rozsahu poskytnutej zdravotnej starostlivosti,
e) údaje o službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti,
f) údaje o dočasnej pracovnej neschopnosti, údaje o liečebnom režime a skutočnosti dôležité na posúdenie zdravotnej spôsobilosti na výkon práce,
g) epidemiologicky závažné skutočnosti,
h) identifikačné údaje príslušnej zdravotnej poisťovne,
i) identifikačné údaje poskytovateľa.

38. Podľa § 19 ods. 2 ods. 3 cit. zákona , zdravotnú dokumentáciu vedie ako celok všeobecný lekár. Iný ošetrujúci zdravotnícky pracovník vedie zdravotnú dokumentáciu v rozsahu ním poskytovanej zdravotnej starostlivosti.

39. Podľa § 45 ods. 1 písm. b/ cit. zákona, ministerstvo zdravotníctva v rámci svojej pôsobnosti: b)odborne usmerňuje poskytovanie zdravotnej starostlivosti.

40. Podľa čl. 2 odborného usmernenia o manipulácii s ľudskými pozostatkami č.05101-4/2006- OZS zo dňa 27.3.2006, ktoré vydalo Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky podľa § 45 ods. 1 zákona č. 576/2004Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 350/2005 Z. z. (ďalej iba ako „Odborné usmernenie"),:
(1) Gynekologicko-pôrodnícke pracovisko, ak rodič potrateného alebo predčasne odňatého ľudského plodu požiada o jeho pochovanie, umožní jeho pochovanie i po vykonaní pitvy na pracoviskách úradu. Gynekologicko-pôrodnícke pracovisko za týmto účelom vyplní v spolupráci s rodičom žiadosť o pochovanie, ktorej vzor je uvedený v prílohe.
(2) Žiadosť podľa odseku 1 sa skladá z prvopisu a troch kópií. Rovnopis ostáva na gynekologicko-pôrodníckom pracovisku ako doklad o manipulácii s inými ľudskými pozostatkami a tvorí súčasť zdravotnej dokumentácie. Tri kópie sú odoslané spolu s inými ľudskými pozostatkami na príslušné pracovisko úradu; jedna kópia zostáva pracovisku úradu, druhá kópia je určená pre pohrebnú službu a tretia kópia ostáva pre rodiča.
(3) Pracovisko úradu vydá iné ľudské pozostatky po vykonaní pitvy k pochovaniu, ak
a) je k dokumentácii príslušných pozostatkov doložená žiadosť podľa odseku 1,
b) sú splnené všetky podmienky podľa osobitného predpisu.
c) pohrebná služba predloží doklad o obstarávaní pohrebu týchto ľudských pozostatkov.
(4) Pracovisko úradu výdaj iných ľudských pozostatkov pohrebnej službe zaeviduje do príslušnej dokumentácie pracoviska.

41. Podľa ods. 1 a 2 čl. 2 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

42. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

43. Na základe citovaných ustanovení zákona a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná z dôvodov špecifikovaných nižšie a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

44. Občiansky zákonník v citovaných ustanoveniach § 11 a nasl. poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť a ohrozujúci ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Podmienkou pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti je preukázanie, že došlo k neoprávnenému zásahu a že tento zásah bol objektívne spôsobilý porušiť alebo aspoň ohroziť fyzickú alebo mravnú integritu osobnosti oprávneného. Obe tieto podmienky musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo dotknutej osoby domáhať sa ochrany a povinnosti subjektu zásahu znášať sankcie.

45. Súd sa v prvom rade musel v konaní vysporiadať s otázkou pasívnej vecnej legitimácie žalovanej, nakoľko tá bola z jej strany v priebehu konania spochybňovaná a bezpochyby je esenciálnou pre posúdenie dôvodnosti žaloby resp. prípadného úspechu či neúspechu žalobcov v spore. Súd má z vykonaného dokazovania za preukázané, že pasívna vecná legitimácia žalovanej v konaní je daná, nakoľko neopravený zásah do práva na ochranu osobnosti, ktorý v žalobe označili žalobcovia spočíval v neposkytnutí súčinnosti pri zabezpečenia administrácie žiadosti o pochovanie narodeného plodu. Táto povinnosť vyplýva žalovanej z vyššie citovaného Odborného usmernenia MZ SR, t.j. jej zriaďovateľa, pričom v tomto ohľade svoje pochybenie uznala aj sama žalovaná, ktorá vo svojej odpovedi na sťažnosť žalobkyne v 1. rade zo dňa 25.05.2015 uznala sťažnosť žalobkyne v 1. rade za opodstatnenú a takisto potvrdila pochybenie na svojej strane rezultujúce do porušenia právnej povinnosti.
Súd v tomto smere považuje v zhode so žalobcami následné konanie zo strany žalovanej spočívajúce vo vykonaní opravy odpovede na sťažnosť za účelové, nakoľko žalovaná už v tom čase mala vedomosť o tom, že žalobcovia sa domáhajú ochrany svojich práv súdnou cestou. Takisto zo svedeckých výpovedí vyplýva, že zamestnanci žalovanej boli informovaní o zámere žalobcov dieťa pochovať, avšak nikto z nich nijakým spôsobom žalobcom súčinnosť s vypĺňaním žiadosti neposkytol. Žalobcovia nijakým spôsobom nespochybňujú ani nerozporujú, že nepodali príslušnú písomnú žiadosť, čím žalovaná argumentovala v priebehu celého konania, avšak neoprávnenosť zásahu do ich osobnostných práv dôvodia neposkytnutím súčinnosti, poskytnutím nepravdivých informácií a rozporným postupom jednotlivých zamestnancov žalovanej. S uvedeným názorom žalobcov sa súd v plnom rozsahu stotožňuje, pričom poukazuje najmä na svedeckú výpoveď sociálnej sestry svedkyne U. F., ktorá uviedla, že hoci vedela o tom, že žalobkyňa v 1.rade má záujem na pochovaní narodeného plodu, písomnú žiadosť s ňou nespísala nakoľko jej bola podaná informácia, že plod je už spálený a preto to nepovažovala za potrebné. Lekárka H.. F. uviedla, že po vznesení požiadavky o pochovanie plodu na oddelení nepoučila žalobkyňu v 1.rade o možnosti podať písomnú žiadosť, lebo situácia bola vyhrotená. Súd pritom poukazuje na výpovede svedkov, lekárov žalovanej(H..R.,H.. F.,) ktorí vo svojej výpovedi uviedli, že po vznesení požiadavky na pochovanie plodu na oddelení túto zaznamenajú v zdravotnej dokumentácii a poučia pacienta, že musí podať písomnú žiadosť. Súd konštatuje, že keby zamestnanci žalovanej postupovali podľa zákona a spísali by so žalovanou v 1. rade písomnú žiadosť a to aj 30.12.2014, (kedy ani žalovaná nepopiera, že bola požiadavka na pochovanie plodu vznesená) zabránilo by sa následnému spáleniu plodu. Napokon súd v tejto súvislosti poukazuje aj na výpoveď svedkyne F. P., ktorá bola hospitalizovaná so žalobkyňou v 1.rade na izbe. Táto potvrdila žalobcami tvrdené skutočnosti a to tak vznesenie požiadavky na pochovanie plodu, ako aj skutočnosť, že lekárka sa ospravedlnila.
Súd uvádza, že pre prejednávanú vec nie je rozhodujúce, či sa táto informácia neskôr ukázala ako nepravdivá, ale kľúčovou je skutočnosť, že napriek tomu, že zamestnankyňa žalovanej bola informovaná

o vôli žalobcov narodený plod pochovať, neposkytla im súčinnosť v súlade s Odborným usmernením MZ SR vydaným v zmysle zákona o zdravotnej starostlivosti. Žalovaná nakoniec ani nijakým iným spôsobom s výnimkou výpovede svedkov, ktorí sú však so žalovanou v pracovnom pomere, nepreukázala, žeby jej takáto informácia zo strany patológie bola poskytnutá.
Súd teda zdôrazňuje, že pokiaľ žalovaná v spore argumentovala, že bolo potrebné, aby žalobcovia podali písomnú žiadosť o pochovanie plodu v zmysle zákona o pohrebníctve, tak práve konanie jej pracovníkov (konkrétne sociálnej sestry a prítomnej lekárky) túto možnosť priamo zmarilo, tj. vyplnenie a podanie tejto písomnej žiadosti, keď sociálna sestra sama vo svojej výpovedi uviedla, že tlačivo žalobkyni v 1. rade nedala, lebo to nepovažovala za potrebné, vzhľadom na informáciu od H.. G. získanú z patológie. Týmto svojím konaním jednoznačne porušili Odborné usmernenie vydané MZ SR v zmysle zákona o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ktoré sú žalovaná, ako aj jej zamestnanci povinní plne rešpektovať. Súd konštatuje, že pracovníci žalovanej neposkytli súčinnosť pri administrácii žiadosti žalobcov v 1. a 2. rade o pochovanie plodu.
Súd preto uzatvára, že z vyššie uvedených dôvodov považuje pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej za preukázanú. Ďalej sa preto zameral na skúmanie, či sú ďalšie nároky uplatnené v žalobnom petite žalobcov dôvodné.

47. Súd v tejto súvislosti poukazuje nato, že v prejednávanej veci je nevyhnutne potrebné akcentovať základné etické a morálne hodnoty spoločnosti, subsumované pod zákonom chránené právo na ochranu osobnosti vyjadrené v § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

48. Touto hodnotou je ochrana práva na dôstojné pochovanie telesných pozostatkov najbližšej osoby, akou dieťa bez pochybností je. V prejednávanej veci, nie len z povahy právnych predpisov a Odborného usmernenia ale aj zo základných princípov dobrých mravov ako ustálených etických a hodnotových pravidiel rešpektovaných v spoločnosti vyplýva povinnosť žalovanej, ako zdravotníckeho zariadenia poskytnúť pacientke (žalobkyni) za takýchto dramatických okolností základnú a kvalifikovanú pomoc spočívajúcu v súčinnosti pri realizácii jej práva na dôstojné pochovanie telesných pozostatkov jej dieťaťa.

49. Žalovaná, ako odborné zdravotnícke zariadenie si je už zo svojej podstaty a poslania plne vedomá duševného rozpoloženia v akom sa nachádza matka po diagnostikovanej nutnosti vyvolania pôrodu mŕtveho dieťaťa (in utero). V takomto prípade nemožno poskytnutie zdravotnej starostlivosti zúžiť len na plne erudované odborné vykonanie samotného pôrodu, ako úkonu zachraňujúceho život matky, ale je nutné ju chápať aj ako nevyhnutnú emočnú podporu v stave úzkosti a smútku rodičov nad stratou očakávaného potomka.

50. Za takejto situácie rodičov (najmä však žalobkyne v 1 rade - matky ako pacientky žalovanej) nemožno očakávať, že matka alebo rodičia sa bezprostredne po vyvolanom pôrode (v dôsledku narodenia mŕtveho plodu) odosobnia od pre ľudskú osobnosť prirodzeného citlivého emočného a duševného rozpoloženia a začnú sa bezprostredne venovať administratívne vyžadovanému (predpokladanému) postupu pre pochovanie pozostatkov dieťaťa.

51. Súd poukazuje na výpovede svedkov (zdravotných pracovníkov z radov lekárov a zdravotných sestier), z výpovedí ktorých zhodne vyplýva, že žiadosť o vydanie plodu z pitevne a jeho pochovanie môže k žiadosti o histologické vyšetrenie plodu pripojiť len samotné zdravotnícke zariadenie (teda nie pacient) pričom sa vyžaduje bezprostredné konanie (bez zbytočného odkladu) vzhľadom na biologický charakter „materiálu" (ostatkov plodu).

52. Za takýchto okolností je preto základnou morálnou povinnosťou zdravotníckeho zariadenia poskytnúť pacientke (matke) resp. rodičom kvalifikovanú pomoc vo forme riadneho informovania o práve pochovať mŕtvo narodené dieťa a administratívnom postupe spočívajúcom vo vyplnení písomnej žiadosti, ktorú má zdravotnícke zariadenie k dispozícii.

53. Nie je možné zákonne ani morálne predpokladať, že matka spracúvajúca zážitok nutnosti pôrodu mŕtveho plodu nastúpi do zdravotného zariadenia s plnou odbornou pripravenosťou na budúci administratívny postup pri jeho pochovaní a bude sa sama ihneď a plnou odbornou pripravenosťou dožadovať príslušných tlačív za účelom ich vyplnenia. Očakávanie takéhoto prístupu a postupu nemožno opodstatnene vyžadovať ani vo vzťahu k otcovi dieťaťa (žalobcovi v 2.rade).

54. Obrana žalovanej, že pacientka resp. rodičia (žalobcovia) nežiadali a nevyplnili tlačivo na vydanie a pochovanie mŕtveho plodu preto za takýchto okolností vyznieva nielen účelovo, ale aj cynicky, v priamom rozpore s dobrými mravmi a Odborným usmernením vydaným pre žalovanú ako zdravotnícke zariadenie a súd ju považuje za právne neobhájiteľnú. Z pohľadu súdu je neobhájiteľné aby zdravotný personál (lekári a zdravotné sestry) na jednej strane vo výpovediach uviedli, že síce počuli „nezáväzný rozhovor rodičov" o snahe pochovať mŕtvy plod, ale z neznámeho dôvodu mu bližšie nevenovali pozornosť, a na druhej strane síce pacientku zbežne informovali o možnosti pochovať dieťa ale vzhľadom na „neoverenú" informáciu z patológie získanú od bližšie neoznačeného zamestnanca patológie o spálení plodu usúdili, že vyplnenie tejto žiadosti a jej predloženie pacientke - žalobkyni v 1.rade už vlastne nie je potrebné. Takémuto konaniu žalovanej nie možné poskytnúť právnu ochranu pod zámienkou, že zdravotná starostlivosť bola poskytnutá riadne, v nutnom rozsahu a žalovaná nemá povinnosť byť súčinná v administrácii zabezpečenia možnosti pohrebu plodu. Naopak takýto postoj žalovanej, ako vysoko kvalifikovaného zdravotného zariadenia je nutné dôrazne odmietnuť, ako konanie neetické v rozpore s dobrými mravmi, napĺňajúce znaky žalovaného porušenia práva na ochranu osobnosti.

55. Súd nemôže neuviesť, že povolanie zdravotnej sestry a lekára je poslaním slúžiacim ochrane zdravia a záchrane životov človeka, ako jedinečnej ľudskej bytosti a nemôže sa zúžiť len na vykonanie nevyhnutných invazívnych alebo neinvazívnych liečebných úkonov bez rešpektovania duševnej stránky človeka a s ňou spojenej prípadnej nutnej pomoci pri zabezpečení realizácie práva na pochovanie mŕtveho plodu.

56. Súd preto na základe skutkového stavu zisteného z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v priamej príčinnej súvislosti s neposkytnutím nevyhnutnej súčinnosti žalovanou, na ktorú táto bola riadne vybavená, o potrebe jej poskytnutia a jej administrácii mala dostatočné vedomosti a vzhľadom na zdravotné a duševné rozpoloženie žalobcov 1. a 2. rade ako aj Odborné usmernenie vydané práve pre postup žalovanej, nebolo možné pochybovať o dôvodnosti poskytnutia tejto súčinnosti, došlo k zásahu do osobnostného práva žalobcov 1. a 2.rade spočívajúceho v práve na dôstojné pochovanie pozostatkov mŕtveho dieťaťa.

57. V ďalšom konaní sa súd zameral na posúdenie dôvodnosti nároku žalobcov na uplatňovanú nemajetkovú ujmu.

58. Ku vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení, alebo len ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí tu existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a vzniknutou ujmou a chránených osobnostných právach fyzickej osoby. Súd pri úvahe o primeranosti požadovanej satisfakcie musí predovšetkým vychádzať tak z celkovej povahy, ako aj z jednotlivých okolností konkrétneho prípadu (musí prihliadnuť napr. k intenzite, povahe a spôsobu neoprávneného zásahu, k charakteru a rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti, k trvaniu a šírke vzniknutej nemajetkovej ujmy a podobne). Morálne zadosťučinenie, ako aj relutárne zadosťučinenie sledujú cieľ primerane, to znamená sledujú ho s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu optimálne a tým účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu, to znamená relatívne sanovať nemajetkovú ujmu vzniknutú na osobnosti konkrétnej fyzickej osoby.

59. Peňažné zadosťučinenie podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka môže súd priznať svojim rozhodnutím v prípade, ak sú splnené dve kumulatívne podmienky: a) morálne zadosťučinenie nie je v konkrétnom prípade postačujúce, b) neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. K zníženiu dôstojnosti alebo k zníženiu vážnosti by malo dôjsť v spoločnosti, teda treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú vyvolal zásah v rodinnom, pracovnom či inom prostredí fyzickej osoby.

60. Po vysporiadaní sa s otázkou pasívnej vecnej legitimácie sa súd ďalej zaoberal otázkou, či došlo k naplneniu vyššie uvedených troch prvkov nevyhnutných na vznik zodpovednosti za nemajetkovú ujmu a to: a) existencia protiprávneho zásahu, b) vznik nemajetkovej ujmy a c) kauzálny nexus medzi protiprávnym zásahom a vznikom nemajetkovej ujmy.

61. Súd má za nepochybne preukázané, ako už bolo vyššie opísané pri vysporiadavaní sa s otázkou pasívnej vecnej legitimácie, že (ne)konaním žalovanej bolo porušené právo žalobcov na ochranu súkromia, keď postup žalovanej, ktorý príčinne súvisí so vznikom zásahu do osobnostných práv žalobcov a vznikom nemajetkovej ujmy, nebol lege artis a fakticky znemožnil pochovanie narodeného plodu. Týmto bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobcov, pričom tento zásah ešte znásobil ich primárnu stratu a to fakt, že sa ich dieťa narodilo mŕtve, čo však nie je predmetom konania a žalobcovia toto ani nepripisujú postupu žalovanej.

62. Žalobcovia namietajú iba nesúladý a rozporný postup žalovanej, ktorý spôsobil, že sa žalobcovia s telom ich narodeného plodu nemohli dôstojne a spôsobom podľa vlastného uváženia rozlúčiť. Súd nespochybňuje, že v porovnaní s narodením mŕtveho plodu ide o menšiu hodnotu, menšiu stratu, avšak súd je toho názoru, že napriek tomu ide taktiež o zásah vážny a najmä nenapraviteľný. Po zvážení intenzity zásahu, jeho závažnosti, všetkých okolností, ktoré k nemu viedli ako aj všetkých ostatných relevantných skutočností má súd zato, že samotné morálne zadosťučinenie v podobe písomného ospravedlnenia je v prejednávanom prípade nepostačujúce, nakoľko niet pochýb o tom, že zásah do osobnostných práv žalobcov vyvolal vo sfére ich osobného života vážne následky a ešte znásobil ich primárnu traumu z narodenia mŕtveho plodu.

63. Súd konštatuje, že rozhodnutie o prípadnom priznaní, či výške nemajetkovej ujmy je plne v jeho decíznej právomoci avšak podotýka, že v tomto smere zohľadnil zásady, na ktorých je budovaný nový procesný kódex CSP, najmä princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí a zobral do úvahy rozsudok Krajského súdu Bratislava (ďalej iba ako „Krajský súd") sp.zn.:2Co/67/2012 zo dňa 28.08.2013, ktorý je skutkovo aj právne do veľkej miery podobný prejednávanému prípadu. Súd takisto zohľadnil pôvodnú výšku nemajetkovej ujmy, ktorú sa žalobcovia snažili od žalovanej uplatniť mimosúdne. Súd teda v tomto smere podľa svojho uváženia ustálil, že na dosiahnutie spravodlivého usporiadania pomerov medzi sporovými stranami je nevyhnutné žalobkyni v 1. rade priznať peňažnú náhradu za nemajetkovú ujmu vo výške 10. 000 eur a žalobcovi v 2. rade priznať peňažnú náhradu za nemajetkovú ujmu vo výške 5. 000 eur. Súd sa rozhodol primerane znížiť výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy oproti vyššie špecifikovanému rozsudku Krajského súdu, nakoľko napriek relatívne značnej skutkovej aj právnej podobnosti prípadov, v prípade, ktorý prejednával Krajský súd sa žalobkyni narodilo živé dieťa, ktoré po krátkom čase zomrelo, pričom súd má zato, že ujma, ktorú utrpeli žalobcovia v tomto konaní je nižšia, nakoľko ich dieťa sa narodilo mŕtve.

64. Čo sa týka uplatneného nároku žalobcov na publikáciu príslušného rozhodnutia vo veci samej v tlači s bratislavskou pôsobnosťou na náklady žalovanej, súd má zato, že priznané morálne a peňažné zadosťučinenie je adekvátne a plne postačuje na pokrytie vzniknutej ujmy na strane žalobcov, preto žalobný návrh v tejto časti zamietol. Nesporne hlboká a trvalá ujma žalobcov z nemožnosti pochovať dieťa nebola nijako mediálna ani inak zverejňovaná v tlači resp. iným masovo-komunikačným prostriedkom a bola nesporne len vecou strán sporu, prípade osôb blízkych žalobcom (najbližší príbuzní a známi). Tomuto spôsobu vzniku ujmy musí zodpovedať aj spôsob ospravedlnenia.
Súd taktiež v tomto ohľade konštatuje, že žalobcovia sú oprávnení s dikciou právoplatného rozhodnutia a textom písomného ospravedlnenia oboznámiť osoby, u ktorých to považujú za vhodné, pričom súd je toho názoru, že prípadným ďalším zverejňovaním prejednávaného sporu by sa dôsledky neoprávneného zásahu v emočnej sfére žalobcov iba zvyšovali. Takisto súd poznamenáva, že predmetný zásah možno zo strany žalovanej považovať za ojedinelý prípad, pričom žalovaná poskytla aj potrebné kroky na zamedzenie výskytu obdobných situácií. Preto nárok žalobcov na publikáciu rozhodnutia v tlači na náklady žalovanej zamietol.

65. Na základe uvedených skutočností preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia a priznal žalobcom časť ich uplatneného nároku spočívajúcu v povinnosti písomného ospravedlnenia žalovanej a povinnosti náhrady nemajetkovej ujmy v súhrnnej výške 15. 000 eur, pričom žalobný návrh vo zvyšnej časti zamietol.

66. O nároku na náhradu trov konania súd vo vzťahu k žalobcom v 1. a 2. rade rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku tak, že v konaní o náhradu nemajetkovej úspešným žalobcom v 1. 2. rade priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko ich úspech spočíval v tom, že im bola nemajetková ujma priznaná, pričom priznaná výška nemajetkovej ujmy závisí od úvahy súdu.

67. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej .

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).